

MIDNATTSDROPPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

Det finns bara...

TVÅ VÄGAR LIVETS
FÖRDÄRVETS

TVÅ RIKEN MÖRKRETS
LJUSETS

TVÅ HERRAR JESUS KRISTUS
SATAN

TVÅ MÅL HIMMEL
HELVETE

Du måste själv välja sida...

Midnattsropet –

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN.

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgiro nr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är pri-
set detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35,

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd
om personliga upplevelser, rap-
porter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD,
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

Halls, Jonköping 53124 - 1996

ETT MIDNATTSROP HÖRDES...

*Så länge jag gick där
som en bland de andra,
och satt på min bänk där i kyrkan
ibland.*

*Mitt liv och min sång
kunde rakt ingen klandra.*

*Men . . . fanns i mitt inre en flammande
brand?*

*Ja, nog fanns det längtan
så stark som en vårflod.*

*Men aldrig att elden fick fritt bränna
slagg.*

*Och orden man talte
de födde blott svärmod.*

I Gilead ej balsam; i öknen ej dagg.

*Men då HALLELUJA
ett MIDNATTSROP hördes*

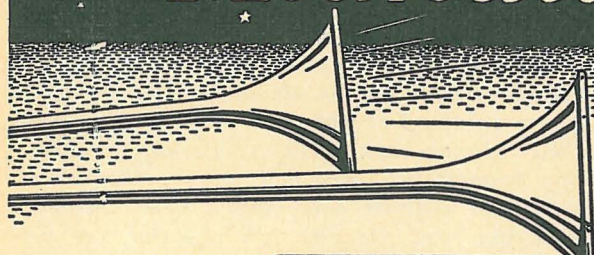
*och tonen slog an just en sträng hos
mig själv.*

*Nu började brinna,
den sovande stördes.*

Nu flödade fritt livets brusande älv.

G. Ö. K.

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!
— MARANATA

Organ för andlig väckelse

Arne Imsen:

EVANGELISATION EFTER NYA TESTAMENTETS PRINCIPER III

Tal i missionskonferens

Det är av största vikt att församlingar och grupper på ett rätt sätt är vakna också över den ekonomiska sidan av den andliga verksamheten. Är man inte det skall man ställas på sidan av den andliga livsströmmen och Gud måste gå andra vägar. Det är det som nu har skett i Amerika.

Vad är orsaken till de evangelisttruster som växer upp där? Jo, det beror i stor utsträckning på, att församlingarna icke har förstått sin tid och sin uppgift. Resultatet har blivit att initiativrika personer, som haft en vision om världens evangelisering har tagit uppgiften i sina egna händer. Så har de skapat världsvida organisationer omkring sig själva — väldiga pyramider i vars topp de själva sitter. —

Man kan också, istället för att ha visionen om FÖRSAMLINGEN levande för sig, skaffa sig en tidning genom vilken man sedan försöker pumpa in medel på olika sätt, och så skaffa sig ekonomisk garanti. Vi ser sådana företeelser inte bara i Amerika, utan också i Norge och delvis även här i Sverige. Detta är ju icke den gudomliga principen för evangelisation. Den nytestamentliga principen är fortfarande för all mission och evangelisation: "I OCH GENOM FÖRSAMLINGEN." —

Vi tackar Gud för vad dessa amerikanska evangelister fått betyda för oss — till mig personligen har de haft med sig ett frigörelsens

budskap. Men det vare mig ändå fjärran att därför försöka efterapa det system de har byggt upp. Vi svarar ja till det budskap om frigörelse de har bringat oss, men VI VILL GÅ ETT STEG LÄNGRE PÅ NYA TESTAMENTETS VÄG — vi vill se FÖRSAMLINGEN UPPRÄTTAD. —

De här amerikanska bröderna — vi behöver inte ta någon speciell — har utan tvivel gjort stora insatser. Men det finns fler än dem, som gjort stora insatser i evangelisationsarbetet. Vi kan fullt riktigt också säga att exempelvis Frälsningsarmén gjort stora, lovvärda insatser, men vi har därför inte tänkt bli frälsningssoldater eller ta upp Frälsningsarméns organisations-system. Jag tackar Gud för varje frälsningssoldat som är öppen för Gud, men det inget skäl varför jag skall acceptera deras metoder. —

Vi hävdar den lokala församlingens suveränitet i alla evangelisationsfrågor, även i de ekonomiska. Det är också helt uppenbart att då församlingen växt fram enligt Nya testamentets mönster den är både ETT INSAMLANDE, FÖRVALTANDE OCH KONTROLLERANDE ORGAN NÄR DET GÄLLER INSAMLANDE MEDEL FÖR MISSION OCH EVANGELISATION. Det är den lösning vi finner i Ordet på dessa saker. Vi skall också snart komma underfund med att det, även på detta område, ger de bästa resultaten i längden att följa Nya testamentets anvisningar. —

Det är en verkligt besvärande faktor, men jag måste ändå påtala den, att det ofta har visat sig, att då enskilda människor har förvaltats insamlade missionsmedel har man byggt upp en lyxtillvaro för sin egen existens. Det är obehagliga saker att behöva ta upp, men ett faktum är att flera utav de ovan nämnda amerikanska evangelisterna lever en lyxtillvaro, fullt jämförbar med den, som toppartisterna inom teater och film lever. Och man kan göra detta därför att man kanalisert enskilda människors missionsnit och offrade medel till sina egna evangelisationstruster. Detta har i sin tur kunnat ske därför att människorna ej haft en levande vision om den lokala församlingens funktion och ej känt sitt ekonomiska ansvar på det lokala planet. —

Vi måste ha klart för oss att om vi skall arbeta så måste det ske utifrån den plattform som GUD har anförtrott oss. Vi skall icke degradera församlingen till ett missionssällskap, och icke heller göra oss oberoende av församlingen genom att självsvaldigt styra utvecklingen och skapa stödorganisationer över eller vid sidan av den lokala församlingen. —

Vi skall inspirera församlingar och grupper till att evangelisera — göra klart för varje enskild troende att detta är deras kallelse. Först på det lokala planet, men sedan också över gränserna. Vi skall uppmuntra vännerna att ta ansvar för de ungdomar som står färdiga att gå ut med budskapet: "Hur skulle predikare komma om de icke vore sända?" säger Guds ord. Evangelisation och mission är inte ett nödvändigt ont utan en ynnest. Vi skall också vara personliga föredömen, fria från maktlystnad, penningbegär och andra biavsikter i vårt arbete. Vi skall samtala med var och en enskilt om Guds verk och uppmuntra till insatser — uppmuntra ungdomarna och uppmuntra de äldre. Vi måste lära vännerna förstå hur privilegierade de är när det i deras mitt går unga män och kvinnor, födda till och kallade för uppgifter i Guds församling. Det är till insatser i förbön och offer för dessa ungdomar som vi skall uppmuntra vännerna. — Uppmuntra ingen att skicka offren till det ena eller andra stället — inte ens till Stockholm, Jönköping eller Örebro — utan uppmuntra främst till insatser på det lokala planet. —

Det är givet att jag är mycket tacksam till de vänner ute i landet som, efter upprop i Midnattsropet, insänt offer till församlingens evangelisationskassa i Stockholm, men vi har tillämpat den principen att de medel, som kommit från vänner ute i landet, har vi sänt tillbaka till olika platser i landet, genom att där stödja evangelisternas arbete. Det har inte rört sig om några stora summor, men på detta sätt har en utjämnning kommit till stånd och vi har sökt fördela medlen så rättvist som möjligt. För arbetet i Stockholm med förorter och utposter har församlingen där offrat. Vi försöker utifrån den inre bärkraften evangelisera Stockholm och vi vill inte gå händelserna i förväg och engagera oss i vidlyftiga verksamhetsapparater som gör oss beroende av andra församlingars insatser. —

Jag är övertygad om att Gud också vakar över sitt verk. Om det finns sådana som faller för frestelsen att missbruka förtroendet och skapa något över eller vid sidan av den lokala församlingen så kommer det att för dem själva få ödesdigra följder — rätt vad det är skall man finna dem isolerade, ensamma, på sidan av livsströmmen. —

Låt oss alltid ha klart för oss att principerna för vårt arbete finns i Nya testamentet — även hur man löser de praktiska frågorna. Vi skall också anförtro församlingens ekonomiska förvaltning till män som församlingen finner förtroendet värda, män eller kvinnor som har en andlig utrustning och framförallt en levande tro på Gud. — Bli aldrig kassör i den grupp eller församling du själv arbetar som ett Herrens vittne. Det är den mest olyckliga situation du kan ställa dig i. Hänvisa aldrig heller till dig själv om någon vill ge en gåva till Guds verk, ty då skapar du misstänksamhet och undran och fullständigt onödiga resonemang omkring din person. —

Vi kommer inte att undgå prövningar, lidanden och svårigheter om vi skall gå den här vägen och följa de här principerna, men vi skall se ett verk växa fram, grundat på en säker klippa, ett verk som kommer att bilda en kolossal front mot ottron och ondskan och bli ett andligt brohuvud för Herrens mäktiga uppenbarelse.

ARNE IMSEN

Evangelistvecka i Norrköping den 14–19 febr.

ALLA FRIA VITTEN VÄLKOMNA.

Utförligare annons senare.

Anmälningar sändes till Maranataförsamlingen, Box 2163, Norrköping.

Anders B. Andersson:

ANDLIG GEMENSKAP — VAD ÄR DET?

Det är INTE

- ★ *kristet föreningsväsen*
- ★ *religiöst sällskapsliv*
- ★ *ekumenik*

Andlig gemenskap är något sällsamt fint, som inte riktigt går att beskriva. Ändå är den högst verklig där den existerar levande kristna emellan. —

En konkret bild av andlig gemenskap

möter oss i det urkristna församlingslivet: "...Men alla de som trodde höllo sig tillsammans och hade allting gemensamt... Och ständigt, var dag, voro de endrättigt tillsammans i helgedomen; och hemma i husen bröto de bröd och åto med fröjd och i hjärtats enfald och lovade Gud..." App. 2: 44—46.

Det var en gemenskap höjd över allt det som annars skiljer människor från varandra. — Här fanns inga generationsmotsättningar, inga sociala diskrimineringar eller intellektuella barriärer. De "trodde" — trodde på en uppstånd, levande Kristus. — Och denna tro — utan några yttre organisatoriska band — höll dem samman. "Ständigt, var dag", ville de komma tillhoppa. Och deras samvaro skedde under mycket enkla former, vare sig de samlades i "helgedomen" eller "hemma i husen". De hörde samman i en atmosfär av tro, kärlek, bön och lovsång. — Och till denna andliga gemenskaps praktiska sida hörde att ingen led någon nöd — det var självklart att man skulle hjälpa varandra på alla områden. —

"Se, huru de älskar varandra", var också ordet från dem, som utifrån betraktade denna sällsamma gemenskap. —

Religiöst sällskapsliv är inte andlig gemenskap

När den andliga gemenskapen gått förlorad söker man ersätta den med andra — ofta mycket triviala — ting. Ofta i vår tid med religiöst sällskapsliv, och det är långt ifrån samma sak som andlig gemenskap. —

Religiöst sällskapsliv är tvärtom en av den andliga gemenskapens största fiender och dess verkningar diametralt motsatta. Religiöst sällskapsliv föryttligar, förflickar och för bort från den barnsliga troheten mot Kristus, vilken är den grund, utan vilken den andliga gemenskapen inte kan bestå. Det religiösa sällskapslivet skapar kottier och isolerar den ena människan från den andra, när split och misstro river sönder kärlekens och fridens band, samtidigt som den andliga verksamhetens slagkraft saboteras. De äldres kaffekalas kan lika litet som ungdomens korv- och cocacolakvällar ersätta det böneliv som är en av den andliga gemenskapens verkningsfullaste uttrycksformer. —

Vad Gud vill just nu är att på nytt upprätta den ANDLIGA GEMENSKAPEN. Ingen som upplevt dess sötna låter sig hellre nöja med några surrogat.

Kristet föreningsväsen är inte andlig gemenskap

Det finns inga yttre organisatoriska åtgärder som kan skapa andlig gemenskap. Andlig gemenskap är inte föreningsliv och upprättas ej på matrikelvis. Inga medlemskort berättigar heller till inträde i denna exklusiva gemenskap. —

Den andliga gemenskapen upprättas vid Golgata — reningen i Jesu Kristi blod är dess oefftergivliga och främsta villkor. "Men om vi vandra i ljust, såsom Han är i ljust SÅ HAVA VI GEMENSKAP MED VARANDRA, och Jesu, hans sons, blod renar oss från all synd." 1 Joh. 1: 7.

Denna, i vår tillvaro så djupt ingripande process, upplever vi, då vi med uppriktiga sinnen, utan att dölja eller söka smussla undan något, utlämnar och går fram i ljust med vår synd och våra tillkortakommanden. —

Synden skiljer inte bara människan från Gud, den bygger också upp murar mellan människorna. Genom Jesu blodiga korsdöd har Gud berett alla människor möjlighet att komma till rätta med syndproblemet. Det är den bristande viljan att gå fram i ljust med synden, som isolerar och utestänger människan från Gud och från den andliga gemenskapens välsignelser. Sant sjunger vi därför: "BLODET till ett förenar, nya förbundets folk." — Halleluja! —

Ekumenik är inte andlig gemenskap

Den på blodets grund redan etablerade gemenskapen stärks och stadfästs ytterligare genom fortsatta gemensamma upplevelser av Guds kraft och härlighet. —

Paulus anför Guds gamla Israel som exempel på detta. Han säger: "Våra fäder voro ALLA under molnskyn och gingo ALLA genom havet, ALLA blevo de i molnskyn och i havet döpta till Moses, ALLA åto de samma andliga mat och ALLA drucko de samma andliga dryck..." 1 Kor. 10: 1—4.

Alla, alla, alla. —

Alla hade de upplevt förlossningen från Egypten, efter att ha fått del av det slaktade påskalammet innanför blodsbestrukna dörrträn, och det var den upplevelsen, som för evärdliga tider förenade dem, men dessa nya, gemensamma upplevelser stärkte och förinnerligade deras gemenskap som ett Herrens folk. —

"I EN OCH SAMME ANDE äro vi ALLA döpta... och ALLA hava vi fått EN OCH SAMME ANDE utgjuten över oss", säger aposteln, då han motiverar den andliga gemenskapen i församlingen. 1 Kor. 12: 13.

Man pläderar i dag på många håll för en gemenskap där människor ska kunna ha olika inställningar i trosfrågor — även sådana inställningar och tänkesätt som helt avviker från Nya Testamentets läror — och ändå acceptera varandra. Och visst kan man skapa en sådan gemen-

skap — den finns redan i ekumeniken. — Men ekumenik har ingenting med ANDLIG gemenskap att skaffa — lika litet som kristet för- eningsväsen och religiöst sällskapsliv har detta.

Den ANDLIGA enhetens och gemenskapens sammanhållande band är alltför: "... EN kropp och EN ande, liksom I ock bliven kallade att leva i ETT och samma hopp... EN Herre, EN tro, ETT dop, EN Gud, som är allas fader." Ef. 4: 3—6.

"Enheten i tron" stärker och förinnerligar den andliga gemenskapen. —

Genom Andens frukt fullkomnas den andliga gemenskapen

Den andliga gemenskapen når sin fullkomning och finner sina finaste uttrycksformer då en sann helgelse och andlig fostran ger vårt liv dess rätta utgestaltning. Detta sker då vi, i vårt förhållande till varandra, blir bärare av den Andens frukt som "är kärlek, glädje, frid, tålamod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet..." Gal. 7: 22—23.

Ett köttsligt sinne kan fördärva den finaste andliga gemenskap.

Ett häftigt, obehärskat ord — förtalets gift — en tankens bittra rot som får skjuta skott — avund — elakhet — missunsamhet — kiv — vrede — ovänlighet — tvedräkt — partisöndring, är några av de köttets gärningar som Nya Testamentet om och om igen varnar för, som ödeläggande för den andliga gemenskapen. —

Då Guds helige Ande får härska i våra liv försvinner dessa köttets gärningar.

Liksom de envisaste fjolårslöven faller av, då vårens växtkraft börjar sjuda i trädens grenar måste köttets gärningar vika där Andens frukt börjar växa fram.

Vi blir då rädda om varandra — söker uppliva varandra till kärlek och goda gärningar — stöder den svage — upprättar den som fallit, inte med hårda ord utan med saktmod ande. — Vi söker överträffa varandra i inbördes hedersbevisning — vi undviker dåraktiga och barnsliga tvistefrågor och flyr oandligt och tomt prat — vi skyr lögnen och talar sanning med varandra — vi söker bli föredömen för varandra i tro, i kärle, i renhet och i heligandel. Då aktar vi i ödmjukhet den andre förmer än oss själva. Vi gråter med dem som gråta — gläds med dem som äro glada — tar del i de heligas behov...

Detta är Andens frukt. —

Och den är nödvändig för att den andliga gemenskapen ska bevaras och fullkomnas.

Det är i dagarna 6 år sedan jag blev frälst. Ingen har haft härligare ungdomstid än jag. Jag blev frälst vid 16 års ålder, när problemen i de ungas liv börjar på allvar. —

Gud sökte mig på ett märkligt sätt.

Det var så, att jag ville tjäna Gud och samtidigt ha en fot i världen. *Det går aldrig!*

Gud talade till mig en natt. Jag fick se ett ljussken på himlen, och tänkte att Jesus kom. Så fort synen var över, gick jag in till mamma och pappa och

började jag vittna på mötena och bland mina kamrater och Gud välsignade mig ytterligare.

Detta är själva grunden för frälsningen, men det är inte meningen att du och jag skall stanna där, utan gå vidare. Vi skall gå från den ena härligheten till den andra och från den ena kraften till den andra.

Vill samtidigt berätta hur Gud förde vår familj ut i andlig frihet. —

Det var några vänner i Nybro, som på Guds befallning gick utanför lägret för att tjäna

striden mot satan och hans anhäng.

De som står rotade i Ordet står orubbliga.

Väckelsens eld brinner nu över vårt land, och över hela Skandinavien.

Låt oss bedja mycket till Gud, att vi aldrig stelnar till.

Du som lever i torka, gå ut i frihet. Låt Jesus möta dig och förnya dig. Du som längtar efter mer av Jesus, låt ingen hindra dig, han vill fylla dig med sin gode Helige Ande. Du som är sjuk, Jesus är vår läka-

”Jesus tände mig och gjorde mig frimodig...

Förut hade jag varit feg och icke vågat bekänna Jesu namn...”

såg att de var kvar, men jag bad dem, att de skulle be till Gud för mig. Mor och far bad, och jag bad själv, och Jesus frälste mig härligt. Ära vare hans namn.

Sedan blev jag döpt i vatten som ordet lär. *Barndopet räckte inte. Det dopet gör ingen nytta.* Du som inte är döpt: stå upp och låt dig. *Det är nåd att få gå dopets väg.* Apg. 2: 38.

Pingstdagen 1964 var jag med på mitt första Maranata-möte. Ära vare Jesus. Jag lyssnade, tog emot och blev välsignad. Mitt hjärta flödade över av frälsningsglädje. Sedan blev jag snart döpt i den Helige Ande och eld. Och då började överflödslivet i Jesus. Tack och lov! —

Jesus tände mig och gjorde mig frimodig. Jag hade dessförinnan varit feg och icke vågat bekänna Jesu namn. Nu

Jesus. Inga människor satte dessa vänner i frihet, utan Jesus. Ära vare hans namn. Så har det varit i alla tider att det funnits en grupp som velat tjäna Honom helt, och en annan som varit namnkristen. —

Gud utväljer det som ingenting är. Dessa vänner upplevde förakt, hån och förtal. Men Jesus älskade dem, och verket växte. Ju mer motstånd som restes ju större segrar upplevde de. Gud kallade också ut mig i frihet. Jag lydde och gick. *Något som jag aldrig ångrat* och jag har aldrig sett mig tillbaka heller.

Det är skillnad att *komma med i en* väckelse och att *födas in i den*.

Många har varit med i en väckelse men försvunnit. Varför? Därför att de ville ha glädjeyttringarna men inte den andliga kampen på liv och död,

re, Han kan mer än människor. Alla dina behov vill han möta.

Jesus kommer snart!

Bed mer, vittna mer, låt den Helige Ande fylla dig mer.

Maranatahälsningar

Per-Olof Johansson
Nybro

Influtna medel för SPANIEN-HJÄLPEN 1 sept.—10 nov. 1966

G. S., Forsheda, 500:—; J. W., Stockholm, 300:—; A. K., Torshamn, 100:—; J. J., Insjön, 100:—; H. H., Karlskoga, 85:—; B. A., Rejmyre, 50:—; Okänd 50:—; J., Öregrund, 50:—; M. L., Dalboda, 50:—; M. G., Nyland, 50:—; M. L., Bollnäs, 25:—; E. B., Lycksele, 25:—; R. W., Flen, 25:—; E. K., Adelöv, 20:—; B. N., Mörrum, 20:—; C. G., Hällefors, 15:—; A. B., Hälleviksstrand, 10:—; T. S., Karlskrona, 10:—; A. B., Uppsala, 10:—; R. L., Johanneshov, 5:—; D. J., Hammarbystrand, 5:—.

ELDEN BRINNER I SYDVÄSTRA SMÅLAND

Sångarna i aktion.

Maranataropet ljuder över Smålandsbygderna och vi får förnimma att det som är Guds verk kan ej stoppas av varken förtal, förföljelse eller andra listiga anslag från dävulen.

I Värnamo har vi fått underbart bönesvar. Lokalfrågan som förut var ett problem för oss är nu ett stort tacksägelseämne. Vi har nu regelbundet möten på söndagskvällarna i "La-

gans Ros" och ibland även andra kvällar. Mycket folk samlas för att höra budskapet och ofta har det varit svårt att bereda plats för alla. Denna lokal var förut mycket anlitad av Smyrnaförsamlingen här i staden, men denna församling har nu fått egna lokaler.

Till Jesu ära kan också nämnas att två dopförrättningar har hållits i dessa trakter nyligen,

en i somras i tältet i Hjälmseryd då tre vänner döptes och nu i oktober döptes fem vänner i Simhallen i Markaryd.

I Markarydstrakten hålls väckelsemöten och bönemöten bl. a. i en stuga som ägs av en av vännerna där. Guds kraft har varit mäktigt utgjuten vilket resulterat i att flera fått uppleva dopet i den Helige Ande.

Vänner från ett stort område medverkar i dessa möten med ordets förkunnelse, vittnesbörd, sång m. m. Vi tror Gud vill göra något i dessa trakter. Vi är tacksamma för de många välsignelser vi fått uppleva från Jesus hittills och väntar på en ännu större uppenbarelse av Hans kraft ibland oss.

Maranatahälsningar genom
*Samuel Fridlund,
Forsheda*

Dop i Markaryd. Ivar Rudgard döper.

GUD

är densamme
som fordom

LÅT JESUS LEDA DIG UT — UT UR DET RELIGIÖSA HYCKLERIETS IRRGÅNGAR

Helge Wisting.

För kanske 30 år tillbaka hade jag en underbar dröm som då grep mig oerhört och har ej förbleknat genom åren, utan är ännu mer aktuell i dag.

Jag tyckte jag befann mig på en väg en halv mil från mitt hem. Då såg jag på himmelen mitt framför mig en skrift lik som skuren i eld med stora bokstäver ordet "El-Rache". Ordet bländade mig och jag stod där bävande, undrande vad skriften kunde betyda. Utom det att jag talar i tungor kan jag endast svenska. Då var det som en röst sade till mig: "Skriften

som du ser betyder 'Herren kommer' och det är utsagt av dem som tror att Jesus kommer snart, därför är den så bländande klar." —

Men medan jag stod där och dessa eldbokstäver lyste på himmelen, var det som om någon med en rökskrift skrev samma ord El-Rache runt om eldskriften. Det skrevs och försvann, skrevs och försvann, och då jag undrade varför, sade rösten: "Det är de som säga, 'Jesus kommer, Jesus kommer', men deras liv vittnar emot det de säga och ingen tror dem,

därför försvinner skriften." — Jag har ofta tänkt på denna dröm och jag kan ännu se platsen och skriften på himmelen, lika klart för min inre syn när jag vill.

När jag på sista tiden stannat inför liknelsen om de tio jungfrurna i Matt. 25 och att *alla* tio gingo ut för att möta brudgummen. Alltså väntade de Jesus, fastän oljan fattades i kärlet, det överflödande livet i Anden. Hälften av skaran ställdes obevekligen utanför den stängda porten i vedermödans hemiska natt. —

Bröder och systrar, hur underbart är det inte, att i denna tidens aftonskymning, av bara nåd få uppleva förnyelse i Anden, innan Jesus kommer! —

Låt Honom leda dig ut ur det religiösa hyckleriets irrgångar — ut i Guds barns härliga frihet och ge dig en himmelsk vision om att Jesus kommer snart, att ej ditt liv blir en rökskrift på himmelen och du själv blir ställd utanför porten en gång. Maranata! —

Helge Wisting

SKALL DU LÄMNAS KVAR?

En skall bli upptagen — en skall lämnas kvar...

Dessa ord återfinner vi i Matt. 24: 40—41. Jesus talar här om hur det skall bli när Han hämtar brudeskaran. Två skola ligga i samma säng. En skall bli upptagen, den andre skall lämnas kvar. Två skola mala på samma kvarn, den ene skall bli upptagen, den andre skall lämnas kvar.

Dessa ord har varit levande för mig den sista tiden. Tänk vilken dag det skall bli, så härlig, men också så fruktansvärd. Underbar för den som är redo

och har olja i sin lampa, och hemsk för den som lämnas kvar.

Tänk dig TV- och radionyheterna den dagen. Det kommer att talas om många olyckor. Folk som bara försvunnit — helt plötsligt varit borta. Tänk dig den frälste lokföraren sitter i sitt lok och helt plötsligt är han borta. Eller busschauffören som i ett enda nu försvinner! Jag kunde hålla på hur länge som helst med att räkna upp olika kategorier, där det måste synas att det har skett något mycket egendomligt.

Då kommer säkert också många s.k. experter att försöka förklara och utreda det egendomliga, men man skall komma till den slutsatsen, att alla som

försvunnit var frälsta, som länge talat om att det skulle ske. Och då skall man förstå att nu har Jesus hämtat hem sin skara till himlen.

Tänk dig då alla dessa som TRODDE sig vara redo. O, hur fruktansvärt att upptäcka, att man ej var redo.

Vänner, hur allvarligt är det inte att ha sin sak klar med Gud. Och att vi känner att Jesus får komma när Han vill.

Jag vill uppmana alla, och främst mig själv att ta detta på fullaste allvar.

Må vi alla vara REDO. "Vaken fördenskull; ty I veten icke vilken dag eder Herre kommer."

Marana ta.

*Rune Edholm
Hyltebruk*

BIBELSKOLA

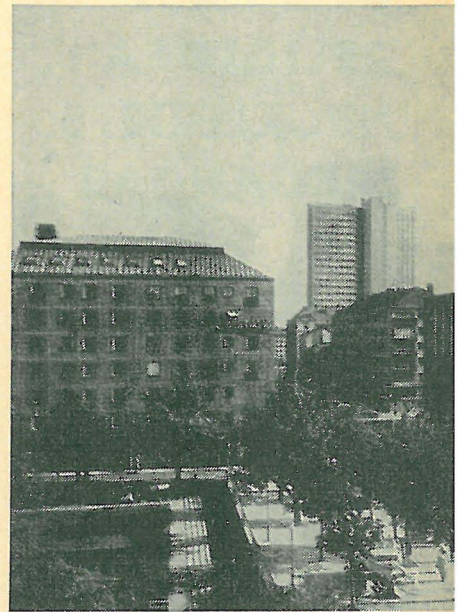
Arne Imsen och Arvid Swärd.

Bibelskolan som pågått sedan den 17 oktober i Maranataförsamlingen i Stockholm, avslutades med stora möten i Medborgarhuset, söndagen den 21 november. —

Denna bibelskola som samlat cirka 150 deltagare från olika delar av landet och från Norge och Finland är den femte i ordningen. Samlingen har skett i en atmosfär av längtan, bön och tro. "Vad lär Nya testamentet", har varit den dominerande frågan vid behandlingen av alla ämnen man dröjt inför. Syftet med undervisningen har varit församlingens upprättelse ge-

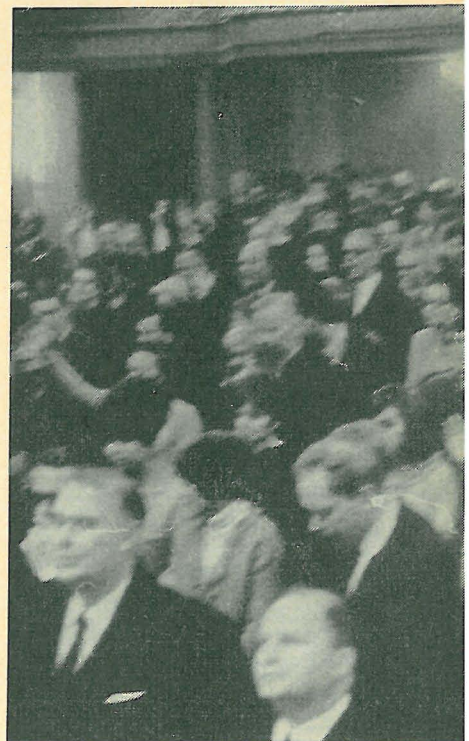

Henning Thulin.

Medborgarhuset på Medborga

Nedan: Trängse

Nedan:
Helge Erixon.

nom den enskilda människans skicklighörelse. —

Förutom Arne Imsen har bröderna Henning Thulin, Erik G. Eriksson, Agne Bark, Helge Erixon, Helge Berntsson, Ernst Högländer och Enoch Karlsson lett bibelstudierna. Uppskattade besök har gjorts av Leslie Hale från Irland och redaktör Arvid Swärd. Den senare höll ett mycket engagerande och gripande föredrag om "Världen, våldet och vi". —

N I STOCKHOLM

där avslutningsmötena hölls.

or i alla möten.

Enoch Karlsson från Göteborg.

Allt som verkligen skett under dessa veckor är inte möjligt för oss att registrera. Men vi vet att skaror i vårt land skall uppleva frälsning och förnyelse som ett direkt resultat av de impulser som mottagits under denna bibelskola. —

Söndagens avslutningsmöten i Medborgarhuset blev en oförgätlig högtid inför Guds ansikte. Vänner från hela landet mötte upp. Guds ande föll — jublet och lovsången hördes vida omkring — Guds kraft var mäktigt uppenbar — gamla

Leslie Hale från Belfast tolkas av Kurt Petersén.

kärva gråhårsmän sida vid sida med tonåringar sökte sig fram till förbön om förnyelse eller för att på nytt inviga sina liv till helig tjänst — syndare fick möta Gud till frälsning och längtande Guds barn fick uppleva ett dop i Helig Ande med åtföljande tecken. —

Maranataropet ljuder med oförminskad styrka.

Anders B.

Nedan:
Ernst Höglander.

GUDSUPPENBARELSENS VÄG GENOM ÅRTUSENDENA...

Redan när Abraham lämnade Ur i Kaldeen ser vi redan Guds plan att utvälja ett folk för sin räkning. Guds kallelse innebar för Abraham ett avskiljande från det liv han förut levte. "Gå ut ur ditt land och från din faders hus, bort till det land som jag vill visa dig." (1 Mos. 12: 1.) Med Guds kallelse följde så löftet: "Så skall jag göra dig till ett stort folk; jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort." (1 Mos. 12: 2.) Ja, löftet gällde icke brott Abraham och hans släkt; om han var villig att följa kallelsen skulle det innebära välsignelser för en hel värld. (1 Mos. 12: 3.)

Abraham trodde Gud och lydde kallelsen. Han drog ut, och bort till det land, som skulle bli hans arvedel, "fastän han icke visste vart han skulle komma". (Hebr. 11: 8.) Så fick då Gud genom Abrahams lydnad ett folk som han kallade sitt egendomsfolk, och bli bärare av Gudsuppenbarelsen under många generationer.

I fyrahundra år fostras Abrahams ättlingar senare i Egypten innan Gud talar till Mose och ger honom uppdraget att föra folket ut ur Egypten. När uttågets dag var inne räddades de genom påskalammet blod undan Guds vrede. I Röda Havet upplever de sedan räddningen undan egyptierna, och vid Sinai förnyar Gud förbundet med dem: "Om I nu hören min röst och hållen mitt förbund så skolen I vara min egendom framför alla andra folk, ty hela jorden är min och *I skolen vara mig ett folk av präster och ett heligt folk.*" (2 Mos. 19: 5—6.)

Här fick detta folk mottaga Guds lag. Men icke endast lagen, utan även evangelium, förebildat i tabernaklet, offren och gudstjänsten. Och den troende israeliten kunde genom tron se fram emot Kristi försoning och uppleva frälsning på samma sätt som när vi *ser tillbaka* på Golgata-offret. Så sattes detta folk i stånd att vara bärare av den sanna Gudsuppenbarelsen tills "tiden var inne för en bättre ordning". (Hebr. 9: 10.)

Så gick Israels vandring vidare.

De får uppleva otrons fruktansvärda följder sedan man vid Kades-Barnea knorrat mot Gud. En 40-årig förvisning i öknen, tills dess en ny generation växt upp och axlat kallelsen. Moabs konung har av ryktet skrämmts till att sända bud efter Bileam för att denne skall förbanna Israel. Men denne kan ej förbanna, endast välsigna: "Se det är ett folk som ber för sig självt och

icke anser sig likt andra folkslag." (4 Mos. 23: 9.) "Herren, hans Gud, är med honom." (4 Mos. 23: 21) "och jubel såsom mot en konung höres där", och "deras styrka är såsom vildoxars". — "Det är i avskildheten som Guds folk upplever glädjen och kraften, ty där ha de löftet att Gud skall vara med dem." (2 Kor. 6: 17—7: 1.)

Denna avskildhet var förutsättningen för att Israel skulle kunna fullfölja sin uppgift och sin kallelse. Därför varnar Gud dem gång efter annan för att på något sätt beblanda sig med hednafolken. Tyvärr glömde Israel Gudsordet ibland och fick då erfara att välsignelsen och kraften vek från dem. Fienderna kunde triumfera och Guds plan fick ej komma till sin fullbordan. Det gick till slut så långt att Herren förkastade sitt folk och de förlorade sitt nationella oberoende. Men även i fångenskapen i Babel låter Gud sina profeter framträda vilket visar att gudsgemenskapen icke helt var bruten. —

När så Jesus framträder är Israel tillbaka i sitt land, men under främmande ok. Gudsfolket har förlorat sin forna höga ställning och har endast minnena kvar. Några enkla män och kvinnor finnas dock som bevarat tron och som genom Andens tillskyndelse känner igen Messias. De ledande religiösa kretsarna syssla med intriger och döda ritualer, och sant säger Johannes i sitt första kapitel: "Han (Jesus) kom till sitt eget men hans egna togo icke emot honom." (Joh. 1: 11.) De kände honom icke och trodde honom icke. Gud gav honom sitt vittnesbörd genom mäktiga under, men de förhårdade sina hjärtan. Därför blev också hans offerdöd och dess innebörd främmande för dem. Som folk och nation förkastas de nu helt, och Gud tar ut ett nytt folk: "Åt alla dem som togo emot honom (Jesus) gav han makt att bliva Guds barn." (Joh. 1: 12.)

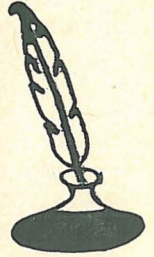
Så inträder en ny tidsepok.

Församlingen får kallelsen att bliva bäraren av Gudsuppenbarelsen, ljuset från den andliga världen. Gud tar ut en skara "från mörkrets välde" som blir införsatt i den älskade Sonens rike. De får uppdraget att "kämpa för den tro som en gång för alla har blivit överlämnad åt de heliga" (Judas v. 3).

Genom att mottaga den Helige Ande avskiljas de till helig tjänst som ett "konungligt prästerskap" som skall förkunna hans härliga gärningar

MIDNATTSROPET
 Surbrunnsgatan 60
 Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Midnattsropets redaktion.

Vill med några rader tacka för tidningen Midnattsropet, vilken är den gedignaste och sanningssenligaste tidning jag läst. Den är alltid mycket välkommen till vårt hem. När vi läst den sänder vi den vidare till släkt och vänner. Samtidigt kan jag vittna om att Jesus helat mig från svåra sömnrubbingar som varade något över ett år.

Jesus är trofast och hör våra böner då de är i överensstämmelse med Hans vilja.

All äran skall Jesus ha.

Ingrid Wijk
 Göteborg

Till Midnattsropets Red.

Först vill jag be att få tacka för tidningen Midnattsropet.

Jag säger som många andra före mig sagt, att man läser den om och om igen. Är tacksam för sådant som Arne Imsens artikel "Med livet som insats" och nu senast Harry Hallander "Gud har resurser", Agne Barks och Rupbnerts artiklar m. m.

Många läser Midnattsropet med glädje. Andra återigen läser hellre Året Runt. De skäms för att få Midnattsropet i sitt postfack. Kommentarer överflödiga.

F. Güll
 Finland

Till Midnattsropet!

Vill sända en hälsning och ett tack för Eder tidning. Den är helt på biblisk grund.

Första gången jag kom i kontakt med Maranata var i Norge. Jag kände med ens att här vill jag vara med. Jag prisar Jesus för all Hans godhet mot mig. Jag är ensam här på denna plats och inga Maranatomöten.

Jag vill här omnämna en dröm jag hade för en tid sedan. Jag såg hela himlen vara full av stridsflyg. Det var alldeles som om hela luften var svart av dem. Men jag såg mot öster av himlen en vit häst och jag blev uppfylld med glädje. Rytaren på den vita hästen skall segra, tack och lov. —

Har vanligen inte sådana drömmar och är ingen fanatiker. Herren har hjälpt mig i många strider. Maranata!

Margit Johansson

— i första hand proklamera Jesu seger på Golgata till frälsning för syndare och hälsa för de sjuka. —

Segerbudskapet brusar fram genom den antika världen och ackompanjeras av jublet från tusen och åter tusen frälsta och andedöptas hallelujarop. Sjuka helas, onda andar drivas ut, döda uppstå, och man sjunger segersånger och väntar Jesu snara återkomst. —

Fienderna försöker gång på gång genom svåra förföljelser att slå ned Guds verk. När detta ej lyckas tar man en annan metod; man ger den kristna församlingen sitt erkännande och medger den kristna moralläran företrädare framför de hedniska religionerna. Samtidigt härmed börjar korsets evangelium att uppblandas med den antika världens filosofi. I de kristna församlingarna framträder mer och mer tendensen att de bli enmans-styrda, och så småningom blir väckelsen en kyrka i akt och mening att bevara

den rätta tron och läran. Makten läggs hos biskoparna, och eftersom Roms församling är den största blir dess biskop den ledande.

Nu var snart tiden inne för föreningen med den politiska makten. Utvecklingen från en andlig väckelse till en avfällig statskyrka, i bibeln benämnd med den föga smickrande, men sanningssenliga beteckningen "den stora skökan", är fullbordad. —

Men Gud har aldrig varit helt utan tjänare.

Genom den mörka medeltiden lyser då och då en stråle av den gudomliga uppenbarelsen igenom, tills en dag tiden är inne för reformationen och dess män, att träda fram och förkunna evangeliet på nytt.

Historien visar oss sedan dess ett ständigt pågående väckelse- och förnyelseverk. Under vissa tider avbrutet kanske på grund av församlingens förvärldsligande och förkyrkligande. —

Om vi i dag ser oss om i vårt land skall vi runt

om finna kyrkobyggnader, som minna om tider av väckelse och Gudsuppenbarelse, men som också nu äro bevis på motsatsen. Början var god, själar frälstes och det var framgång för Guds verk. Men en dag började man kompromissa med världen, man fick ledare som lät sig dåras av mänsklig filosofi och så gick man vilse och förlorade Guds härlighet och kraft. Och i dag är hela verksamheten en karikatyr av kristendomen. Man har ett sken av gudaktighet, men förnekar Guds kraft. Man tror ej längre på Andens dop, på tungotal och profetia, på helbrägdagörelse genom tron eller på Jesu snara tillkomme. Försoningen är ej längre den oerhörda, frigörande kraften från en levande Frälsare, som vunnit en avgörande seger över världen, djävulen och köttet, utan endast en teori, ett försant-hållande. Detta är följden av att den helige

Ande ej längre sanktionerar förhållandena, ty man har i många stycken förlorat avskildheten.

I denna situation finns för alla bedjare, alla vakna kristna, endast en väg att gå; att på nytt gå utanför lägret och bära Jesu smälek. Det gäller att som aldrig förr avskilja sig för Gud och Hans verk i tiden. —

Herren kallar idag män och kvinnor att villigt taga de bördor och det lidande som den avskilda tjänsten inför Gud innebär (2 Tim. 2: 3). Gud behöver en skara som ej dagtingar med den tilltagande laglösheten, som ej kompromissar med Guds ord och som vill ställa tid, krafter och medel till Guds förfogande. Då skall ännu en gång vårt land och folk få uppleva att det finns en Gud, en helig, nitälskande men också förlåtande Gud. —

Arthur Gustafsson
Falun

Marianne Fägerholt:

NÄR JESUS LÖSTE MIG FRÅN TV:n

Följande hände mig för tre år sedan.

I 20 års tid hade jag varit frälst och tillhört en pingstförsamling. Nu gick jag i vårt hem som en helt vanlig mor och hemmafru, 30 år, och skötte mina sysslor och våra tre barn efter bästa förmåga. Elden i mitt hjärta, som Jesus tänt en gång, den var borta.

Utåt sett var nog allt gott och väl, jag gick på möten ibland. Men mitt förhållande till Jesus var ljust, ingen bön, ingen bibelläsning.

Det hela hade gått så småningom.

Först tar djävulen lillfingret, sedan blir det mer och mer.

Så hände det!

Min man fick ett nytt möte med Jesus. Han hade haft det ungefär som jag. Det var Maranataförsamlingen i Stockholm som fick bli honom till hjälp. Efter det blev det hemskt att gå omkring i sitt eget hem. Han

Marianne Fägerholt.

glad och lycklig — jag avundsjuk, men rädd för att bekänna och be om hjälp.

En kväll gick det inte längre. Han fick bedja med mig. Det blev så ljust och lätt i hjärtat. Bördan den föll av.

Men ett problem hade jag kvar, och det var TV:n.

Den hade bundit mig — allrahelst TV-teatern. Jag visste att

det gick inte av egen kraft att nu helt plötsligt sluta med detta TV-tittande. Inte vågade jag säga till min man hur bunden jag var av den, så jag bad till Jesus ur mitt hjärtas djup ett enda stort rop: "Lös Du mig Jesus från detta — själv kan jag inte. Tack att Du har löst mig!" —

Märkvärdigare var det inte.

Men tänk, att det förunderliga skedde, att Jesus lade ner av sin glädje i mitt hjärta, sin kraft i mitt liv, så när det var TV-dags kände jag en obeskrivlig glädje av att få erfara hur behovet av detta surrogat var borta. — Jag ville inte längre.

Nej, när man får det som är äkta i sitt liv, då vill man inte längre ha billig ersättning. I tre år det hållit för mig.

Du som är bunden och olycklig, bed till Jesus; Han kan hjälpa dig.

Fridshälsningar

Marianne Fägerholt

JESUS KRISTUS ÄR DENSAMME

Björne Erixon:

ÄNNU HAR VI EJ NÅTT VÅRT MÅL I

Björne Erixon.

Vi lever i förändringens samhälle. Allt som är gammalt sätts under omprövning och får ofta underbetyg. Ja, gamla grundvalar rivs upp. Nya tankar och nya ideal gör sig alltmer gällande på alla områden. Mitt i denna förändringens flod som väller fram står många kristna och söker förgäves hindra flodens våldsamma framfart. Det är *en sak* som är *typisk* i detta sammanhang: Kristendom och det statiska, det bevarande och tillbakablickande, identifieras. Tyvärr! Men det betyder inte att varje förändring som sådan är ett framsteg! *Men var finns det dynamiska, allt omprövande, inslaget inom kristenheten?*

Min avsikt är att i några artiklar söka ta upp och belysa flera viktiga problem och frågor angående en kristen människas mognad, tillväxt etc.

Människan är skapad med ett starkt inre behov att *växa*, att utveckla sig och att ständigt på nytt orientera sig i och underlägga sig en allt större del av sin komplicerade verklighet. Till det första människoparet sade Gud, "Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen jorden och lägg den under eder." 1 Mos. 1: 27. Hela historien bekräftar att i människan finns denna drift till omprövning och nyorientering. Tänk bara på alla uppfinningar och alla upptäcktsfärder! Och vad har inte nyfikenheten, som ibland för lättvindigt föraktas, betytt för vetenskapernas framsteg. —

Att bibeln har ett *mål* och en *bestämmelse* som berör evigheten för människan, som i frälsningen genom Jesus Kristus mottar ett nytt liv av en helt annan art än det fysiska livet, är alldeles uppenbart. Det jag nu tänker på är den jordiska sidan av saken. —

En kristen står inför *två* möjligheter: *Antingen* formas och gestaltas efter inomvärldsliga

ideal och mönster *eller* efter Guds Ords riktlinjer. Det är: antingen domineras av *köttet*, d. v. s. allt vad den naturliga människan i hennes gudsfientlighet och själviskhet representerar, eller att behärras av *Anden*. Det är enbart den *andliga* människan som upplever spänningen och striden mellan Anden och köttet.

Vid tron *och* dopet, som ju är ett iklädande av Kristus, är *starten* och "var människa fullkomlig i Kristus" är *målet*. Jag återkommer senare mer detaljerat till frågan om målet. Gal. 3: 27 och Kol. 1: 28.

Många kristna upplever frälsningen som en eller flera *punkter* — sen är det inget mer! — Visst finns det *punktuella* erfarenheter, men frälsningen är inte bara en port utan *också en väg*. Frälsningen är en väg att vandra! Vi måste ge större rum åt det dynamiska, åt möjligheten till utveckling och ständig omprövning. "Dock såvitt vi redan har hunnit något framåt, så låt oss vandra vidare på samma väg." Det är just *denna vandra-vidareande* vi behöver. Den ligger i linje med vårt pionjärarbete! — Ofta har vissa punktuella erfarenheter så betonats att stora rörelser och samfund så småningom utgestaltats kring dessa. Redan namnen såsom *baptistsamfundet*, *pingströrelsen*, *helgelseförbundet* etc. avslöjar i grova drag just detta faktum.

En gudomlig väckelse får bl. a. till följd att skaror av människor bryter upp från gamla erfarenheter och söker sig *nya* och *förnyas* samtidigt i de gamla. Det blir *oro* överallt där Andens vind får blåsa! En levande kristen är alltid i *rörelse*, beredd till ständiga *uppbrott*, som kan vara oerhört smärtsamma, men *ändock omistligt nödvändiga*. Vi måste få hjärtan som kan vidgas, vi lever ju i en universell tid. Lokalpatriotism i andligt arbete ter sig enbart löjlig. Många områden i Andens värld står ännu öppna för oss. Må

Gud ge oss en helig iver och nyfikenhet att *upp-täcka allt det Han redan har gett oss!* —

Men ingen lever för sig själv! Det betyder att den kristna mognaden *inte* är något självändamål, *ej heller* innebär den ett socialt acceptabelt moralmönster, utifrån vilket många kristna försöker dra vinster i *pekuniärt hänseende*. Här måste vi befrias från *jagets isgrotta*. Den religiöst förklädda *egoismen i förening med njutningskristendom* är en direkt livshotande fara för det andliga livets tillväxt.

En medveten överlåtelseakt måste ske. Vete-kornslagen gäller ännu! Joh. 12: 24 ff. "Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig: så följ han mig." Matt. 16: 24. En kristendom utan kors är ihålig, tom och kraftlös och utträttar föga av bestående andligt värde. Vi måste vara redo att taga trons *alla* konsekvenser. Det innebär en beskäring av våra intressen, men en utvidgning av Guds. Ja, vi tillhör ej längre oss själva! Det är en annan som disponerar över oss.

Gud har alltid en avsikt med sina välsignelser. Det är Honom vi skall tjäna genom att vara salt, ljus och en stad på berget. Detta *betyder mer* och *väger tyngre* i andligt avseende än kollektiva demonstrationer där det personliga ansvaret är så gott som obefintligt. Paulus var redo att bli bortkastad från Kristus, om detta kunde gagna judarna. Hur långt är vi beredda att gå? Lider du för dina egna synder och felsteg eller har du trätt in under *det ställföreträdande lidandet, Kristuslidandet?* Kol. 1: 24, 2 Kor. 1: 5 ff, 4: 10 ff m. fl. Självupptagenheten måste avlösas av Kristusupptagenhet, så att ansvaret och nöden för andra människor kommer ännu mer att präglå vårt kristna liv. Det kommer att innebära uppoffring, försakelser, tårar, nöd, ångest och oavslätliga kval men bereder väldiga välsignelser både åt dig och åt andra!

Bryt med din passiva likgiltighet! Träd in i ett meningsfullt tjänande! Börja i det lilla, så skall du se att det börjar gro och växa omkring dig. Och själv upplever du att *medan du tjänar Gud* så renas och helgas du! Se Rom. 6: 22. Helgelsen är nämligen också en ständigt pågående process. Det är *först* när vi frivilligt tar vårt kors på oss och börjar gå försakelsens smala *men* framkomliga väg som vårt kristna liv får *mening*, innehåll och substans.

O, att Gud fick använda *allt infruset kapital bland de kristna ungdomarna!* Andlig revolution vore ett faktum!

Gud vill spränga de cirklar som *nu* ser ut att begränsa vårt tjänande.

BUDSKAPET SKALL UT!

För att göra det möjligt att sprida

Väckelselitteratur i massor

*kommer här ett förmånserbjudande
gällande 7 st. mycket värdefulla böcker.*

Sätt ett kryss i rutan för önskad bok.
Klipp här

Till *MIDNATTSROPET*, Surbrunnsgat. 60,
STOCKHOLM VA.

Sänd mig mot postförskott de böcker jag
prickat för. Priserna gäller med oms.

Arne Imsen:

- ☐ *HAR LEWI PETHRUS RÄTT?*
Häft. Förr 3: —, nu 1: 25.

- ☐ *I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN*
Häft. Förr 6: 50, nu 3: —.

Aldor Pettersson:

- ☐ *UNDER SYDKORSETS HIMMEL*
Inb. Förr 18: —, nu 9: —.

Tage Johansson:

- ☐ *URKRISTEN VÄCKELSE*
Inb. Förr 9: —, nu 4: —.

Osvald Smith:

- ☐ *STRID FÖR SANNINGEN*
Inb. Förr 8: 50, nu 3: —.

- ☐ *ETT ARBETE SOM BÄR FRUKT*
Inb. Förr 7: 50, nu 5: —.

Wilhelm Bergling:

- ☐ *TILL HJÄLP I FRESTELSEN*
Häft. 4: —.

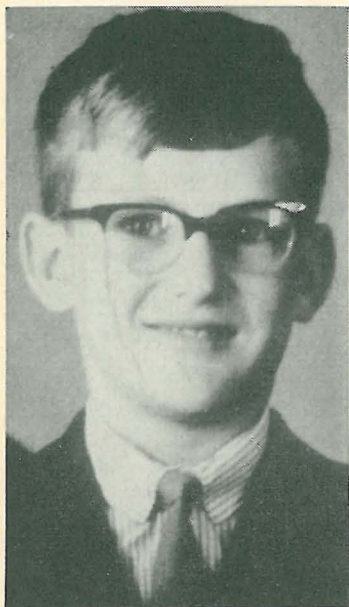
Namn:

Bostad:

Postadress:

MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

EN HÄLSNING FRÅN SPANIEN

Till Midnattsropet.

Kära ungdomar!

Här en hälsning ifrån mig i Madrid. Jag går i en svensk skola. Den är liten, endast 56 elever. Från lekskolan upp till 9:an.

Jag är den enda frälsta eleven i hela skolan. Har vittnat för mina klasskamrater och rektorn, som är min lärare. De var intresserade att höra om vårt arbete i Afrika. Kamrater-

na är trevliga fast de förstår inte varför jag inte går på bio utan i kyrkan. De frågar vad jag gör på min fritid.

Jag spelar på min gitarr. Den fick jag som ett bönesvar sista lördagen i Stockholm.

Vi bor ute i en husvagn 15 km. från Madrid. Det tar lång tid varje morgon att komma till skolan ty trafiken är så stor. Vill du skriva till mig?

Min adress är Peter Eklund,
Apt 50961, Madrid, Espåna.

TILL ALLA SVENSKTALANDE VÄNNER I FINLAND!

Midnattsropet har fått allt flera läsare i Finland. Vi gläds över det Andens verk som pågår också där och vi önskar att Midnattsropet skall även där tjäna till välsignelse och vägledning.

Midnattsropet kommer också att då och då innehålla meddelanden och rapporter om vad Gud gör i Finland.

Våra finska vänner som önskar helårsprenumeration kan insända 15 mark till Henry Ekqvist, Yttermalax, eller till Birger Bäck, Kuni, Vasa.

Värdefulla och vackra
presenter till barnen
är

Barnboksserien Bibelns hjältar

6 inb. böcker med vackra omslag i färg, 52 sidor och 24 helsidesillustrationer i färg.

Samuel, barnet i templet
Moses, furste och fåraherde
Berättelsen om Josef
David, herdegossen från Betlehem
Naman och tjänsteflickan
Berättelsen om Daniel

MIDNATTSROPET har förmånen att kunna erbjuda ett begränsat antal av dessa underbara böcker till det mycket låga priset av

Endast 20 kronor

för hela serien (med oms.)

Våra barn bör redan från tidiga år lära känna och älska Bibelns värld och bli hemmastadda med Guds ord, som är en renande och bevarande kraft i en ond tid. I varje hem där barn växer upp bör dessa böcker finnas.

Ifyll och insänd kupongen till
MIDNATTSROPET,
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Klipp här!! — — — — —

TILL MIDNATTSROPET!

Sänd mig mot postförskott bokserien Bibelns hjältar å 20:— kronor.

Namn:

Adress:

Poststation:

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

HÖR ARNE IMSEN SJUNGA!

MREP 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata—Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

MREP 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän i ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

MREP 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.

- * I Lustgården
- * Han skall förstå
Triosång, Donald, Roland, Curt.
- * Frukta ej stormen
- * Vi reser hem

NYHET

MREP 37. Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan.

MREP 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds Lamm. Solosång Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MREP 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

MRM 27. Solosång Arne Imsen: Låt mig dricka ur krukans/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd.

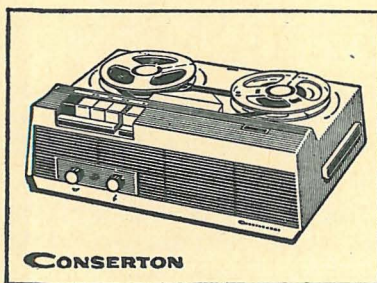
- * Till himlens land
- * En sådd är vårt liv
- * Han lever
- * Underbar hälsa sjuklingar få
- * Jesus har satt mig fri

MREP 39. Donald Bergagård, Roland Lundgren och Kurt Peterzén spelar och sjunger. Solosång Donald Bergagård.

MREP 32. Sång av Sigrid Andersson: Städs på Sion jag tänker/Se, han räcker ut sin hand/Låt mig vandra nära Dig/Lever du livet.

525: — Kontant
575: — Avbetalning

MREP 31. Donald Bergagård och sångare från Jönköping i Väckelse-Tältet. Direktinspelning från ett möte en vanlig veckokväll i Vaggeryd.

MRM MREP 33 Jönköpings-ungdomar:

- * Jag vet en vän
- * Gamla tiders kraft
- * Snart en morgon
- * Nu jag funnit ett härlighetsens land

PÅ MÅNGAS BEGÄRAN

tillhandahåller vi ett antal Transistorgrammofoner (batteridrivna). Kontantpris 295:—, avbetalningspris 325:— (25:— per månad). Här finns ännu en möjlighet att sprida budskapet om Jesus. — Lätt att föra med sig i hemmen och på arbetsplatserna o. s. v.

Vi tillhandahåller alla storlekar i band:

3"	225 fot	Lp
3"	300 "	"
5"	900 "	"
5"	1200 "	"
7"	2400 "	"

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)
..... Bandspelare. Kontant. Avb.
(Stryk det ej önskat)

OBS.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

..... st. Sångsamling å 34: 50 (67 st. sånger) med noter + passande ringpärm.
..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.
..... st. Sångsamling å 34: 50 (69 st. sånger) med villkor.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag med 25:—.)

BREV TILL EN TONÅRING

Kära, unga vän!

Jag önskar dig Jesu frid!

Ja, jag förstår att du blir förvånad över att få brev från mig. Du har varit i mina tankar en längre tid. Gud har talat till mig om att Han ville sända ett budskap till dig genom mig. Det är ju så att man har lärt en hel del av livet när man står på andra sidan milstolpen 50 år. Jag har också en gång varit ung som du och vet, att *man tror* att man vet så mycket om livet och hur det ska fungera när det är som bäst — i din ålder. Längre fram i livet visade det sig att det mesta av min föreställning om detta var felaktig. —

Jag upptäckte det en gång när jag blev ställd inför ett val. Jag hade att välja mellan död eller liv, Kristus eller satan, himmel eller helvete.

I den stunden visste jag att livet inte endast är en lek, berusande nöjen av olika slag eller ett jagande efter materiella fördelar. Livet här nere är en förberedelse för *det eviga livet*.

I Ordspråksboken läser vi att evigheten är nedlagd i människornas hjärtan. Vi är *alla* evighetsvarelser. Om vi tror det eller ej, spelar ingen roll.

Guds Ord kan ingen göra om intet. Himmel och jord skall förgås, men *Guds Ord kan inte förgås*, utan kommer att gå i uppfyllelse tills allt har blivit fullbordat som står inom Bibelns pärmar.

Hur vet jag det? Det mesta har redan gått i uppfyllelse. Det är endast en mycket liten del som återstår och vi vet att *vi lever i tidsålderns sista minuter*.

Det är därför vi är så ivriga att rädda så många som möjligt från satans välde och föra dem till Jesus. Han som en gång för alla *har köpt oss alla fria* då Han led försoningsdöden på Golgata kors.

Lösepenningen är given, men ändå vandrar de flesta den breda vägen mot fördärvet, mot *ett evigt helvete*. Man gör precis som strutsen — som sticker huvudet ned i sanden när han ser faran nalkas och tror att då han inte ser faran längre, den inte längre finns. Sedan säger man att de kristna är dumma, men det är tvärtom. Gudsfruktan är vishetens begynnelse.

Finns det något dummare än tro att jag, genom att inte tro på Gud och Hans Ord, kan göra Guds Ord om intet!!!

När jag i barnslig tro tog emot Jesus som min *personlige Frälsare* fick jag erfara att Guds Ord var Sanning. Jag blev löst från alla band och bojor och fick erfara att Jesu blod, som är lösenpenningen för min själ förmådde lösa mig helt och jag blev född på nytt. Joh. 3. Jag fick en ny livsåskådning men också *kraft* att följa Jesus och ett levande hopp tändes i min själ. Jag var nu himmelrikets medborgare och med-

arvinge med Jesus. En underbar glädje och frid fyllde mitt hjärta, en glädje och mättnad som jag aldrig fann i världens glädjekällor. Den glädjen är som en sprudlande källa inom mig och inte beroende av yttre omständigheter.

Det är en stor brist i samhällets uppfostran av de unga, att de undanhålles den verkligt äkta och sanna läran om Jesus och det som hör till vår själs frälsning. I stället uppmanas de i många fall till otro och att håna allt heligt och får göra det på skolfester o. dyl. genom att spexa med i teaterpjäser o. dyl. Men man vet kanske inte att det är Jesus personligen man hänar.

"Vad I haven gjort en av dessa mina minsta, det haven I gjort mot mig", säger Jesus.

Jag ber dig, unge vän, *låna dig icke till något sådant*, för det kommer en räkenskapsdag även för dig, då du skall få svara för ditt jordelivs gärningar. Läs Upp. 20: 11—15. Då gäller endast en sak! *Om du har ditt namn skrivet i Livets bok*. Om du inte har det blir du visad *bort från Guds ansikte* till den plats som är tillredd åt djävulen och hans änglar. —

Stanna upp ett tag och tänk efter vart du är på väg.

Jesus vill giva dig sin härliga frälsning, fritt och för intet. I dag är frälsningens dag. Kom innan det blir för sent. Jag ber för dig.

En moder

Kom ihåg evangelistmissionen med OFFER OCH FÖRBÖNER

Adress: Maranataförsamlingens evangelistmission, c/o Sture Swärd, Frihetsvägen 38,
JAKOBSBERG, Postgiro 44 10 05.

PUBLIKATIONEN
MARANATA -66

Redaktion:
ARNE IMSEN, ANDERS B. ANDERSSON,
BJÖRNE ERIXON

52 SIDOR

★

STORT
FORMAT

★

OMSLAG
I 2 FÄRGER

★

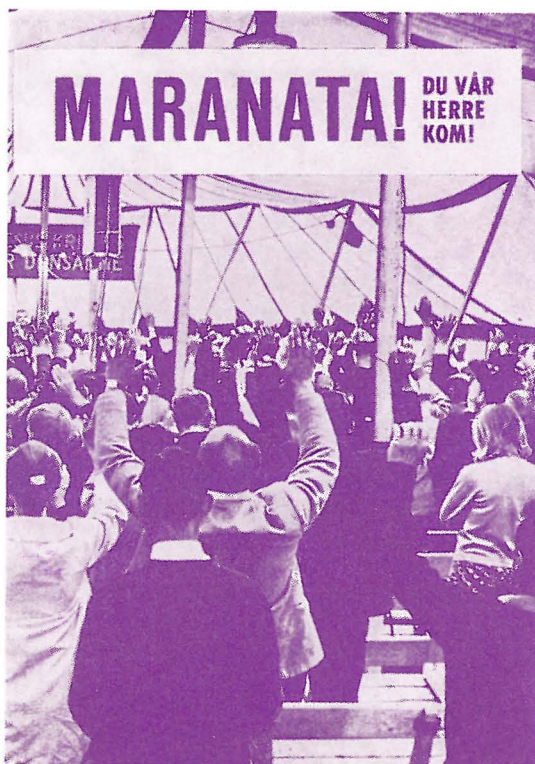
RIKT
ILLUSTRERAD

★

PRIS 3: —
(med oms.)

★

Vid köp av
minst tio ex.
30 % rabatt

Medarbetare:

ARNE IMSEN
DONALD
BERGAGÅRD
ERIK G.
ERIKSSON
AGNE BARK
ENOCH
KARLSSON
HENNING
THULIN
HELGE
BERNTSSON
NILS
WESTBERG
ERNST
HÖGLANDER
BJÖRNE
ERIXON
ANDERS B.
ANDERSSON
m. fl.

Klipp ur, ifyll och insänd beställningskupongen till
MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Klipp här — — — — —

Till MIDNATTSROPET!

Sänd mig st. av Publikationen MARANATA (mot postförskott). (Jag bifogar här likvid i frimärken.) (Stryk det ej önskade.)

Namn:

Bostad:

Postadress: